

Expedient: 138/24**Expedient de gestió:** 2022RCAL...**Número de registre:** 2021/...**Recurrent:** ZSG**Tribut:** Impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana**Data de presentació del recurs:** 21/12/2021

El Consell Tributari, reunit en sessió de 23 de gener de 2025, coneixent del recurs presentat per ZSG, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, l'interessat interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte	Import €	Període/Data
Agrupació de deute (actualment rebut) EX20216...	IMPOST DE PLUSVÀLUA	...	3.016,28	11/11/2020
	INFRACCIÓ TRIBUTÀRIA	...	1.356,32	08/03/2021

2.- La persona interessada al·lega la inexistència d'increment de valor en la transmissió realitzada el 2017 respecte a l'immoble situat a ... ja que, segons manifesta, es va transmetre pel mateix valor que la seva adquisició.

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la relació de fets següent:

- El 8 de maig del 2017, la Sra. SG transmet l'immoble situat a ... per l'import de 237.500 euros. Aquest immoble havia estat adquirit el 27 de juny del 2007 mitjançant escriptura pública de compravenda que no s'aporta.

- Transcorregut el període establert per presentar la corresponent autoliquidació de l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU) sense que es realitzés per part de qui recorre, es va intentar notificar els dies 12 i 13 d'agost de 2020 la proposta de liquidació, resultant infructuós i procedint-se a realitzar la publicació al BOE de 26 d'agost de 2020 la citació als efectes de la seva compareixença a l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH) per rebre la notificació de la proposta anterior.

- Els dies 17 i 18 de desembre de 2020 es va intentar notificar la liquidació de l'IIVTNU amb resultat d'“absent, dipositat a la bústia”, per la qual cosa es va procedir a fer la publicació al BOE de 30 de desembre de 2020 la citació als efectes de la seva compareixença a l'IMH per rebre la notificació de la liquidació de l'IIVTNU.

- Juntament amb la liquidació d'IIVTNU, també es va intentar notificar la comunicació d'incoació del procediment sancionador.

- Els dies 13 i 14 d'abril del 2021 es va intentar notificar la liquidació corresponent a la sanció tributària imposada en ocasió de la realització de la infracció prevista a l'art. 191.2 de la LGT 58/2003, amb resultat infructuós, per la qual cosa es va realitzar la publicació al BOE de 21 d'abril de la citació als efectes de la seva compareixença a l'IMH per rebre la notificació de la liquidació de la sanció tributària.

- Els dies 28 i 29 d'abril de 2021 es va intentar notificar la provisió de constrenyiment per la qual s'exigia en període executiu el pagament de la liquidació de l'IIVTNU amb resultat d'“absent, dipositat a la bústia”, per la qual cosa també es va procedir a realitzar la publicació al BOE de 12 de maig de 2021 de la citació als efectes de la seva compareixença al IMH per rebre la notificació de la provisió de constrenyiment de la liquidació de l'IIVTNU.

- Els dies 13 i 15 de juliol de 2021 es va intentar notificar la provisió de constrenyiment per la qual s'exigia el pagament de la liquidació de la sanció tributària imposada en període executiu amb resultat d'“absent” pel que es va procedir a la publicació en el BOE del 28 de juliol de 2021 de la citació als efectes de la seva compareixença a l'IMH per rebre la notificació de la provisió de constrenyiment de la liquidació de la sanció tributària.

- Finalment el 14 de desembre de 2021 es notifica el document de pagament i requeriment d'informació EX2021..., que és objecte del present recurs, i que juntament amb altres deutes se'l requereix per al pagament dels deutes relatius a l'IIVTNU i la sanció tributària imposada .
- El 21 de desembre del 2021 interposa aquest recurs.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Tot i que el recurs d'alçada que s'analitza ha estat interposat dins del termini d'un mes, previst a l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en relació amb l'art. 14.2 c) del RD legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (d'ara endavant TRLRHL), hem d'analitzar la seva admissibilitat en atenció a la naturalesa de l'acte recorregut.

L'acte impugnat en aquest recurs (núm. de rebut EX 2021...) és un document de pagament i requeriment d'informació. Mitjançant aquest document es requereix a l'obligat tributari perquè, havent resultat negatiu l'embargament de comptes corrents o llibretes bancàries, manifesti l'ordre que desitja que li siguin embargats la resta dels seus béns, a més de comunicar a l'obligat tributari els seus deutes en període executiu, oferint-li la possibilitat del pagament de les mateixes amb la finalitat d'evitar l'embargament. Aquesta actuació s'incardina dins del procediment de constrenyiment, i constitueix un acte previ a una actuació tributària eventual, com és l'embargament dels béns de l'obligat tributari.

El seu fonament legal es troba a les facultats que la llei reconeix a l'Administració en el procediment de recaptació per assegurar o efectuar el cobrament del deute tributari. Així, el darrer paràgraf de l'article 162 de la LGT afirma que *“Todo obligado tributario deberá poner en conocimiento de la Administración, cuando ésta así lo requiera, una relación de bienes y derechos integrantes de su patrimonio en cuantía suficiente para cubrir el importe de la deuda tributaria, de acuerdo con lo previsto en el apartado 2 del artículo 169 de esta ley”*. L'article 169.2 permet que l'Administració i l'obligat tributari acordin un ordre d'embargament

diferent de l'establert legalment, i el número 4 de la mateixa norma preveu que l'obligat tributari pugui sol·licitar l'alteració de l'ordre d'embargament dels béns.

Doncs bé, s'ha de subratllar que l'acte notificat és un acte instrumental de mer tràmit dins del procediment de recaptació respecte del qual no es pot interposar recurs i escau la seva inadmissió. Així s'estableix a l'article 112.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques i, a l'àmbit tributari, els articles 222 i 227 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Tercer.- A títol merament informatiu s'indica que l'impost sobre l'increment de valor dels terrenys de naturalesa urbana es troba regulat als articles 104 a 110 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, sent el fet imposable l'increment de valor que experimentin els terrenys posat de manifest en la transmissió de la propietat d'aquests terrenys per qualsevol títol o de la constitució o transmissió de qualsevol dret real de gaudi, limitatiu de domini, sobre aquests terrenys.

Mitjançant la **sentència del Tribunal Constitucional núm. 59/2017 d'11 de maig (BOE 15.06.2017)** es van declarar inconstitucionals i nuls els articles 107.1, 107.2.a) i 110.4 del TRLRHL, únicament en la mesura que sotmeten a tributació situacions d'inexistència d'increment de valor i, per tant, situacions que no són expressives de capacitat econòmica.

El Tribunal Suprem, mitjançant sentències 1163/2018 de 9 de juliol i 1248/2018 de 17 de juliol, va interpretar l'abast de l'anterior declaració d'inconstitucionalitat, establint els criteris interpretatius següents:

- a) Els articles 107.1 i 107.2.a) del TRLRLHL són constitucionals i plenament aplicables en aquells casos en què l'obligat tributari no ha aconseguit acreditar que la transmissió del terreny feta per qualsevol títol no ha posat de manifest un increment de valor.
- b) Si es demostra la inexistència d'increment no produeix cap liquidació de l'impost, i per tant, s'anul·larà o es rectificarà l'autoliquidació amb la devolució corresponent; Si, en canvi, no es pot demostrar la inexistència d'increment, els articles 107.1 i 107.2.a del TRLRHL són plenament aplicables i aquella transmissió està subjecta a l'IIVTNU.

c) Quant a la càrrega de prova sobre la inexistència de plusvàlua, aquesta correspon a l'obligat tributari que podrà utilitzar qualsevol principi de prova, que almenys indiciàriament permeti apreciar-la, com és la diferència entre el valor d'adquisició i el de transmissió que consta a les corresponents escriptures, si bé optar per una prova pericial que confirmi el decrement existent amb la comparació d'escriptures.

d) Si l'obligat aporta prova que el terreny transmès no ha augmentat de valor, és l'Administració la que ha de provar que sí que hi ha increment de valor, i per tant que se sotmet a tributació la transmissió realitzada a l'IIVTNU.

En aquest mateix sentit, el Tribunal Suprem en sentència de 19.05.2020 (ECLI:ES:TS:2020:1106) determina:

“1. Corresponde al obligado tributario probar la inexistencia de incremento de valor del terreno onerosamente transmitido, a cuyo efecto podrá valerse de cualesquiera medios de prueba admitidos en Derecho, que podrán ser las escrituras de adquisición y transmisión, una prueba pericial al respecto u otros medios idóneos para acreditar tal extremo.

(...)

3. En ningún caso, por tanto, será suficiente la mera afirmación del sujeto pasivo -sin soporte en elemento probatorio alguno- de la inexistencia del incremento para considerar que dicho contribuyente cumple con la carga probatoria que le incumbe, de suerte que con aquella simple afirmación no se traslada a la Administración la carga de probar el incremento que constituye el hecho imponible del tributo.”

Quart.- En aquest cas, la persona interessada al·lega la inexistència d'increment de valor en la transmissió del seu dret sobre l'immoble a dalt identificat, si bé no aporta cap document probatori que acrediti quin va ser el valor d'adquisició de l'immoble el 27 de juny de 2007.

Aquesta manca de documentació no permet apreciar l'al·legació realitzada per la persona interessada respecte a la inexistència d'increment de valor a la transmissió realitzada.

Per això, i coincidint amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

INADMETRE el recurs presentat.